

Коли дитина не бажає ділитись

Часто батьки стикаються з цією проблемою у віці від двох до чотирьох років, коли у дітей звичайно відбувається становлення власного Я, і часто улюблена іграшка повністю зливається в дитини з уявленням про себе, стає нібито її частиною. Дорослим дуже важливо розуміти це, і тоді в діях дитини.

Ви побачите не жадібність, а природне прагнення відстояти себе й зберегти межі своїх володінь. Чутливі та не дуже товариські дітлахи і в старшому віці не завжди можуть сприймати улюблені речі або іграшки окремо від себе.

Якщо прояв жадібності є нестійким, зустрічається в певних ситуаціях, то батькам цілком під силу допомогти дитині облишити цю властивість назавжди.

Для початку розповідайте дитині, що почуває людина, з якою вона не бажає ділитися. Навчіть її ділитися та обмінюватися. Наприклад, Ви помітили, що інше маля зацікавлено дивиться на шикарну машинку, що тримає в руках Ваш син. Намагайтеся перемкнути увагу дитини на іграшку приятеля. Запропонуйте дітям зробити обмін «на певний час». Ви побачите, поступово дитина навчиться отримувати насолоду від того, що вона змогла комусь подарувати радість. Мало розповідати дитині, що потрібно бути щедрим. Потрібно ще й показувати це на власному прикладі. Малюк обов'язково скопіює Вашу поведінку.

Не перестарайтеся! Якщо малюк тільки що отримав бажаний подарунок, не примушуйте негайно ж віддати іграшку або показати комусь із дітей. Не потрібно відразу говорити дитині, що вона — «жаднюга», як би не був Вам неприємний її вчинок.

Що робити, якщо Ваша дитина жадує?

У жодному разі не називайте її «жаднюгою».

Не просіть дитину поділитися іграшкою, якою вона сама ще не істигла награтися.

Заохочуйте «добрі» учинки, говоріть, що Вам подобається, коли маля чимось поділилося.

Залучайте дитину до підготовки свят і придумування сюрпризів для близьких і друзів.

Демонструйте приклад власної доброти щедрості.